

Melib. Tunc D^EUS Augusto, regno de stirpe Davidis
 Ablato, dederat sceptrum, qui summate Cesar
 Ausonio Romanus erat, qui jura tenebat
 Ipse Iebuseæ Portæ. Hinc et romana mandat
 Deferrit in cœsum, quoniam patet orbis mundi.
 Quilibet urbe suâ civis mox confluit, orbem
 Toto sic patrius omnesq^u è finibus ibant.
Priſca tendentes ad splendida mœnia Bethles,
 Nomina quo censumq^u darebant, prout copia rerum.
Tityr. Et Joseph senior, nulli pietate secundus,
 Cum Mariâ, castâ sociatâ foedere lecti,
 Salvificum gravidò quæ signus ventre gerebat,
 Urbe Nazarea Bethles ad culmina tendit,
 Haec raro tristi quaesta labore, nec ipse et
 Strata Parom, hæc iam tangit fata mortali.
Melib. Tandem iter absolvit, sed non gratissimus hospes
 Ille senex bonus est: petit hospita tecta misellus:
 Nec hos, moxq^u lares illos petit, q^u salutat:
 Nulla sed hospitium promethon domusq^u exhibet iosi;
 Nec locus hospitii restat iam pauperis ullus;
 Tranquillo cuius liceat accedere tecto:
 Contraberet granoram nigra ragus Hesperus umbras,
 Orasq^u Neptuni Titan sua menere eundis!
 Vox miser infit, atrox gelu et inclemencia Coeli
 Vallē agitat, misere quæ tollat corpora nostra,
 Ni sit, qui tecto excipiat, recreatq^u recentos.
Tityr. Hos tandem pauper recipit, cui cespite murus
 Gramineo fructus, cui musco tecta parata:
 Cui casa parva nimis, caulan quæ forte tenebat:
 Heic paries sepe s; tigna heic sunt carna palustris.
 Sunt terræ heic tiuæ, sunt plume gramen agreste:
 In quæis Josephus statuit cum Virgine Matre
 Défensor artus dulci recreare quiete.
Melib. Arctophylax ergo dux vertit ab axe Boetes
 Plaustrum, et lassa jacent media jam cuncta quiete,
 Ex nova progenies, scolæs aeterna felore,
 Eterno de Patre D^EUS, de Virgine venus
 Intrat domo das lucis, sancti in Flaminis, ora s:
 Quem coeco natum tabulo pucissima Mater
 Nostibus involvit paenit, et dura ministrat.
 Hec misero! Preceps seic sunt curvæ aucto
 Stramina dant plumas et cervicilia legi:
 Quid! quod nec manus nunc nec Mater subvenit illa,
 Divinum postquam foetum demisit in auras:
 Cintaken sic cunctis infans succurrat egenis.